

ROZHODNUTIE

Disciplinárny senát, predseda senátu JUDr. Erik Uhlár a členovia senátu JUDr. Peter Bebej a JUDr. Peter Kubina, dňa 23. novembra 2018 na ústnom pojednávaní v Bratislave, v disciplinárnej veci vedenej proti **Mgr. A.A.**, sudkyňi Krajského súdu X, pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, takto

r o z h o d o l :

I. Disciplinárny senát podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z., z dôvodov podľa § 124 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z. **zastavuje** disciplinárne konanie proti Mgr. A.A., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňi Krajského súdu X pre závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., vedené na základe návrhu podaného na disciplinárnom senáte predsedom Krajského súdu X dňa 27.7.2017 pre skutok, ktorého sa menovaná sudkyňa v zmysle podaného návrhu mala dopustiť tak, že: " ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14Co Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/242/2012 porušila povinnosti sudcu podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keď v uvedenej veci nekonala v období od 30.05.2012 do 08.06.2015 a od 08.06.2015 do 02.08.2016 " - **pretože vo vzťahu k uvedenému skutku bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene.**

II. Podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. disciplinárny senát **oslobodzuje** Mgr. A.A., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňu Krajského súdu X spod návrhu na začatie disciplinárneho konania, podaného na disciplinárnom senáte predsedom Krajského súdu X dňa 27.7.2017 pre skutok kvalifikovaný ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., ktorého skutku sa menovaná sudkyňa v zmysle podaného návrhu mala dopustiť tak, že ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14Co

Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/655/2013, rozhodnutej dňa 25.04.2017, porušila povinnosti sudcu vyplývajúce z ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keď v rozpore s uvedeným ustanovením nevykonávala svoje povinnosti svedomito a v pridelenej veci nekonala plynule bez zbytočných priet'ahov, svoje povinnosti si neplnila riadne a včas, pretože nevyhotovila rozhodnutie v zákonnej 30 dňovej lehote v zmysle ust. § 223 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. 234 ods. 2 CSP, takže došlo k vyhotoveniu a odoslaniu rozhodnutia vo veci sp. zn. 14Co/655/2013 dňa 28.06.2017 (dva mesiace po vyhlásení rozhodnutia), pričom predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia požiadala až po uplynutí 30 dňovej zákonnej lehoty na vyhotovenie rozhodnutia, **pretože v danom prípade sa sudkyňa disciplinárneho previnenia nedopustila.**

III. Mgr. A.A., nar. xxx, trvale bytom xxx, sudkyňa Krajského súdu X

j e v i n n á , ž e

ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14Co Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/537/2013, rozhodnutej dňa 28.03.2017, porušila povinnosti sudcu vyplývajúce z ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keď v rozpore s uvedeným ustanovením nevykonávala svoje povinnosti svedomito a v pridelenej veci nekonala plynule bez zbytočných priet'ahov, svoje povinnosti si neplnila riadne a včas, pretože nevyhotovila rozhodnutie v zákonnej 30 dňovej lehote v zmysle ust. § 223 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. 234 ods. 2 CSP, takže došlo k vyhotoveniu rozsudku Krajského súdu X č.k. 14Co/537/2013-143 zo dňa 28.3.2017 dňa 23.6.2017 a k jeho odoslaniu dňa 26.6.2017 (3 mesiace po vyhlásení rozhodnutia), pričom nepožiadala v danej veci predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia,

t e d a

svojím konaním zavinené porušila povinnosti sudcu vyplývajúce z § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., podľa ktorého sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov,

č í m s p á c h a l a

disciplinárne previnenie podľa ust. § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z.

Z a t o j e j d i s c i p l i n á r n y s e n á t u k l a d á

disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z. z., a to napomenutie.

O d ô v o d n e n i e

Dňa 27.7.2017 podal predseda Krajského súdu X (ďalej tiež iba „navrhovateľ“) na disciplinárnom senáte návrh na začatie disciplinárneho konania proti vyššie menovanej sudkyňi, pre skutky kvalifikované ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. f) v spojení s § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., ktorých sa menovaná sudkyňa mala v zmysle podaného návrhu dopustiť tak, že:

„I. ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14Co Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/537/2013, rozhodnutej 28.03.2017 a veci vedenej pod sp. zn. 14Co/655/2013 rozhodnutej dňa 25.04.2017, porušila povinnosti sudcu vyplývajúce z ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z., keď v rozpore s uvedeným ustanovením nevykonávala svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach nekonala plynule bez zbytočných prietáhov, svoje povinnosti si neplnila riadne a včas, pretože nevyhotovila rozhodnutia v zákonnej 30 dňovej lehote v zmysle ust. § 223 ods. 3 zákona č. 60/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) v spojení s ust. 234 ods. 2 CSP, takže došlo k vyhotoveniu a odoslaniu rozhodnutia sp. zn. 14Co/537/2013 až dňa 28.06.2017 (3 mesiace po vyhlásení rozhodnutia) a vo veci sp. zn. 14Co/655/2013 dňa 28.06.2017 (dva mesiace po vyhlásení rozhodnutia), pričom v prvom prípade nepožiadala predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia a v druhom prípade tak urobila až po uplynutí 30 dňovej zákonnej lehoty na vyhotovenie rozhodnutia,

II. ako sudkyňa spravodajkyňa senátu 14Co Krajského súdu X vo veci vedenej na Krajskom súde X pod sp. zn. 14Co/242/2012 porušila povinnosti sudcu podľa ust. § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., keď v uvedenej veci nekonala v období od 30.05.2012 do 08.06.2015 a od 08.06.2015 do 02.08.2016“.

Navrhovateľ v návrhu na začatie disciplinárneho konania poukazoval, nad rámec popisu skutkov ako je uvedené vyššie, že vo veci 14Co/655/2013 jej nebola predĺžená lehota na vypracovanie rozhodnutia, nakoľko žiadosť bola podaná po uplynutí zákonnej lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutia stranám, pričom ako dôvod predĺženia lehoty sudkyňa poukazovala na práceneschopnosť od 4.5.2017 do 25.5.2017, čerpanie dovolenky 26.5.2017 a 29.5.2017 a preventívnu rehabilitáciu od 5.6.2017 do 11.6.2017. Poukazoval na to, že v oboch prípadoch išlo o reštančné veci z roku 2013, teda sudkyňa mala efektívnejšie a zodpovednejšie organizovať svoju prácu, v prípade práceneschopnosti či plánovanej dovolenky upozorniť predsedníčku senátu na danú skutočnosť a zabezpečiť v rámci senátu vyhotovenie rozhodnutia v zákonnej lehote. Vo vzťahu k skutku uvedenému v podanom návrhu pod bodom II. poukazoval na doručenie dňa 3.4.2017 nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež iba „ÚS SR“) č.k. II. ÚS 762/2016 – 39 z 19.1.2017, v ktorom ústavný súd vyslovil porušenie práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej tiež iba „Dohovor“) v konaní sp. zn. 14Co/242/2012, kde po oboznámení sa s obsahom nálezu, spisu, vyjadrením sudkyne, navrhovateľ dospel k záveru, že 4-ročné priesťahy sú subjektívneho charakteru. Uviedol, že vec Okresného súdu X sp. zn. 7C/43/2008 bola krajskému súdu predložená 30.5.2012 na rozhodnutie o odvolaní žalobcu proti rozsudku č.k. 7C/43/2008-296 z 18.4.2012, pridelená bola disciplinárne stíhanej sudkyňi, pričom konanie bolo poznačené evidentnými priesťahmi v úhrne viac ako 4 roky – nečinnosť od nápadu veci do 2.8.2016 kedy bolo vyvesené oznámenie o čase a mieste verejného vyhlásenia rozsudku a rozhodol súd rozsudkom 9.8.2016. Poukázal na to, že sudkyňa začala konať vo veci až po podaní sťažnosti na priesťahy, následne nebol vykonaný žiadny úkon po dobu 1 roka, neobstojí argument o pracovnej zaťažnosti, nakoľko jej činnosť dlhodobo vykazuje znaky neefektívnej práce, výkonnosťne zaostáva za ostatnými členmi senátu, deformuje celkový výkon senátu 14Co, dlhodobo podpriemerného v ostatnými občianskoprávnymi senátmi. Poukazoval na stav v senáte k 30.6.2017, výkonnosť sudkyne v mesiacoch marec a apríl 2017, porovnával stav senátu 14Co so senátom 8Co, pričom uviedol, že negatívny stav práce v senáte 14Co je dlhodobo od roku 2008, pričom v roku 2013 bol nariadený dohľad v oddeleniach senátu 14Co. Navrhol sudkyňu uznať vinnou zo spáchania žalovaného závažného disciplinárneho previnenia a uložiť disciplinárne opatrenie podľa § 117 ods. 3 písm. b) zákona č. 385/2000 v rozsahu 50 % na tri mesiace.

Disciplinárne stíhaná sudkyňa sa vyjadrila k podanému návrhu na začatie disciplinárneho konania prostredníctvom svojho obhajcu podaním doručeným disciplinárnemu senátu dňa 18.9.2017. V danom podaní najprv vo vzťahu k skutku v bode II. podaného návrhu poukazovala na oneskorené podanie návrhu v tejto časti, kde súčasne zdôraznila vyhodnotenie prietahov v dotknutom konaní zo strany navrhovateľa v jeho podaní z 29.6.2015, ktorým reagoval na sťažnosť podanú 2.6.2015, uviedla, že nie je preukázaný vznik prietahov vo veci 14Co/242/2012 zo subjektívnych príčin. K skutkom uvedeným v bode I. podaného návrhu poukazovala na nápad a počet vybavených vecí v jednotlivých rokoch; na to, že z objektívnych dôvodov spočívajúcich v množstve pridelených vecí nie je možné aby nedochádzalo k prietahom, pričom o danej situácii predsedu krajského súdu listami v zmysle § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z. informovala predsedníčka senátu 14Co; poukazovala na zníženie výkonu od januára 2017 z dôvodu prioritného vybavovania reštančných vecí, pričom v mesiacoch marec a apríl 2017 sa neustále zhoršoval aj jej zdravotný stav. Poukázala na to, že z vážnych dôvodov bola uznaná 4.5.2017 práceneschopnou, do práce nastúpila až 30.5.2017, kde v prvý deň požiadala o predĺženie lehoty na vypracovanie rozsudku vo veci 14Co/655/2013, kde lehota na vypracovanie uplynula posledným dňom jej práceneschopnosti; poukazovala na odôvodnenie nepredĺženia lehoty samotným navrhovateľom v uznesení z 2.6.2017, ako aj na to, že rozhodnutie v danej veci predložila na kontrolu predsedníčke senátu 22.6.2017. Vo vzťahu k skutku týkajúceho sa veci 14Co/537/2013 uviedla, že rozhodnutie dávala na kontrolu predsedníčke senátu 21.6.2017, lehota na vyhotovenie rozhodnutia uplynula 28.4.2017 avšak v apríli 2017 sa značne zhoršil jej zdravotný stav, kde vyšetrenie lekárom odkladala pre plnenie pracovných povinností, pričom v tomto prípade mala naplánované vyhotovenie rozhodnutia v zákonnej lehote, z dôvodu zdravotného stavu objektívne túto povinnosť nedokázala splniť, nestihla v zákonnej lehote požiadať o predĺženie lehoty na vypracovanie rozhodnutia a 30.5.2017 vedela, že by to bolo zbytočné, rozhodnutie vyhotovila v čo najkratšom čase po návrate do práce. Žiadala, aby bola spod návrhu na začatie disciplinárneho konania oslobodená.

Podaním doručeným disciplinárnemu senátu 27.9.2017 navrhovateľ poukazoval na to, že lehota na podanie návrhu vo vzťahu k veci 14Co/242/2012 začala plynúť dňom doručenia príslušného nálezu ÚS SR, poukazoval na to, že v uvedenej veci v rámci sťažnostného konania nedostatky boli dané objektívnymi skutočnosťami, preto v danom čase nevyvodzoval disciplinárnu zodpovednosť, ale návrh podal až po oboznámení sa s nálezom ÚS SR a objektívnym preskúmaní postupu súdu, pričom sudkyňa subjektívne zapríčinila svojou

nečinnosťou ďalšie prietahy. Dňa 20.10.2017 navrhovateľ predložil vyjadrenie, kde opätovne odôvodňoval včasnosť podania návrhu, ako aj jeho dôvodnosť, poukazoval najmä na údajne nesústredenú a neefektívnu činnosť sudkyne, na zníženie pomeru nápadu v súdnom oddelení 14Co od 1.1.2017, na povinnosť sudkyne v prípade práceneschopnosti informovať predsedníčku senátu o okolnostiach brániacich vyhotovenie rozhodnutia včas.

Rovnako dňa 20.10.2017 prostredníctvom obhajcu sudkyne bolo doručené písomné podanie, v ktorom opätovne poukazovala na plynutie lehôt na podanie návrhu v časti týkajúcej sa veci 14Co/242/2012, poukazovala na výkonnosť v rokoch 2013 až 2016.

Na ústnom pojednávaní disciplinárny senát vykonal dokazovanie výsluchom sudkyne, proti ktorej podaný návrh smeruje, ako aj čítaním listinných dôkazov obsiahnutých v spise, ako aj listinných dôkazov z pripojených spisov, ako je podrobne popísané v zápisnici o ústnom pojednávaní zo dňa 23.11.2018, pričom po vykonanom dokazovaní a vyhodnotení vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich vzájomnej súvislosti dospel disciplinárny senát k záveru, že návrh na začatie disciplinárneho konania v danej veci bol čiastočne podaný dôvodne.

K výroku pod bodom I. tohto rozhodnutia:

Vykonaným dokazovaním disciplinárny senát mal preukázané oneskorené podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania, a to čo sa týka skutku kladeného sudkyni za vinu v bode II. podaného návrhu, teda čo sa týka žalovanej nečinnosti sudkyne vo veci KS X sp. zn. 14Co/242/2012. V tomto smere v prvom rade treba uviesť, že nemožno sa stotožniť s odôvodneniami údajnej včasnosti podania návrhu v tejto časti tak, ako to prezentoval v konaní navrhovateľ. Zároveň nie je pochopiteľné, ako hoci len v časti celého namietaného obdobia (podľa návrhu od 30.5.2012 do 8.6.2015 a následne 8.6.2015 do 2.8.2016) nečinnosti môže navrhovateľ pôvodne vybaviť súvisiacu sťažnostnú vec tým, že ide o prietahy dané v dôsledku objektívnych skutočností a obdobie, v ktorom nečinnosť vo veci vyhodnotil takto, následne zahrnie do celej tu uvádzanej doby nečinnosti ako obdobie prietahov spôsobených subjektívnymi faktormi na strane sudkyne. Takéto hodnotenie toho-ktorého časového obdobia namietanej nečinnosti vo veci je nepochopiteľné. Totiž ak raz osoba oprávnená na vybavenie sťažnosti ohľadne konkrétneho obdobia pri vybavovaní sťažnosti urobí záver, že prietahy sú ale sú spôsobené objektívnymi faktormi, tak je nemožné aby neskôr v súvislosti s podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania mohla tá istá oprávnená osoba tvrdiť, že (minimálne čo sa už raz určitým spôsobom vyhodnoteného obdobia týka) i v dotknutom

období išlo o priet'ahy zavinené zo strany sudkyne. Tak či onak nie je potrebné v danom prípade toto dopodrobna rozvádzať, nakoľko v danom prípade vo vzťahu k disciplinárnemu previneniu, ktoré malo byť spáchané vo veci 14Co/242/2012, ako bolo uvedené v bode II. podaného návrhu na začatie tohto konania, bolo zistené, že návrh v tejto časti bol podaný oneskorene čo sa týka celého tam uvádzaného obdobia nečinnosti v prejednávanej veci.

Podľa § 129 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárny senát zastaví disciplinárne konanie, ak vyjde najavo niektorý z dôvodov zastavenia uvedených v § 124 ods. 1 pri ústnom pojednávaní.

Podľa § 124 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárny senát bez ústneho pojednávania konanie zastaví, ak bol návrh na začatie disciplinárneho konania podaný oneskorene alebo vzatý späť.

Podľa § 151za ods. 7 zákona č. 385/2000 Z.z., ak bolo disciplinárne previnenie alebo konanie, ktoré môže byť postihnuté sankciami podľa osobitných predpisov, spáchané pred 1. júlom 2017, lehoty na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania sa posúdia podľa predpisov účinných do 30. júna 2017.

Podľa § 120 ods. 7 vety prvej zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017), návrh na začatie disciplinárneho konania možno podať na disciplinárnom senáte do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa orgán oprávnený podať návrh dozvedel o disciplinárnom previnení, najviac však do dvoch rokov odo dňa spáchania disciplinárneho previnenia, a ak ide o disciplinárne previnenie, ktorého sa sudca dopustil zavineným konaním, ktoré má za následok priet'ahy v súdnom konaní, najneskôr do štyroch rokov odo dňa spáchania tohto disciplinárneho previnenia.

V danom prípade mal disciplinárny senát po vykonanom dokazovaní jednoznačne preukázaný dôvod na zastavenie disciplinárneho stíhania v časti skutku uvedeného v podanom návrhu v bode II., a to už pre zrejme oneskorené podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania v celej danej časti. Subjektívna lehota navrhovateľa na podanie návrhu v tejto časti bola 6-mesačná odkedy sa dozvedel o disciplinárnom previnení. V tomto prípade najprv treba poukázať na to, že dňa 2.6.2015 bola podaná KS X sťažnosť na priet'ahy v konaní vo veci 14Co/242/2012 (sťažnosť evidovaná pod Spr 2190/15); dňa 5.6.2015 bol žiadaný od predsedníčky senátu príslušný spis; 18.6.2015 sa sudkyňa Mgr. A. vyjadrila k podanej sťažnosti s tým, že predpoklad pojednania veci je do konca roka 2015, na čo

podaním z 29.6.2015 označeným ako „Sťažnosť na prietahy v konaní“ predseda KS X reagoval na uvedenú sťažnosť tak, že ju vyhodnotil ako dôvodnú ale súčasne výslovne konštatuje, že zistil prietahy, ktorých príčiny sú dané okolnosťami objektívnej povahy (ktoré v danom podaní podrobne uvádza) a tiež uvádza, že vec bude ďalej sledovať z hľadiska bezprietahovosti až do zaslania spisu prvostupňovému súdu, bude prevedená do režimu sledovania vecí predsedom krajského súdu. Ešte podaním z 23.6.2015 oznámil príslušnej predsedníčke senátu (doručené jej bolo 1.7.2015), že sťažnosť vyhodnotil ako dôvodnú, zaraďuje vec do režimu sledovania a v prípade, že do konca roka 2015 nedôjde k rozhodnutiu veci z akýchkoľvek zákonných dôvodov, žiadal vykonať úkony k zabráneniu ďalších prietahov. Podaním zo dňa 24.8.2016 podával vyjadrenie Ústavnému súdu SR k sťažnosti podanej vo veci 14Co/242/2012, následne podával informácie a listinné doklady ústavnému súdu podaním z 10.10.2016 a podaním zo 16.12.2016 opätovne podával vyjadrenie pre ústavný súd k veci sp. zn. II. ÚS 762/2016. V konečnom dôsledku nielen prehľady stavu o vybavovaní agendy na občianskoprávnom úseku, ročné štatistické výkazy a pod., ale aj samotné obsahy vyjadrení navrhovateľa adresovaných ústavnému súdu, a tiež i podanie predsedu občianskoprávneho kolégia KS X z 10.4.2017, svedčia v zásade o objektívnych faktoroch, pre ktoré mali v danom prípade vzniknúť v konaní samom prietahy.

Nemožno z pohľadu disciplinárneho senátu prijať iný záver ako ten, že už pri prvom kontakte s Ústavným súdom SR, pri prvom vyjadrení k sťažnosti podanej ústavnému súdu vo veci KS X sp. zn. 14Co/242/2012, musel mať predseda krajského súdu, teda navrhovateľ, podrobne zistený stav konania vo veci 14Co/242/2012 a teda aj čo sa týka skutočností svedčiacich o prípadných subjektívne zavinených prietahoch a teda najneskôr dňa 24.8.2016, kedy podával ústavnému súdu prvé vyjadrenie k ústavným súdom prejednávanej sťažnosti, musel mať i vedomosť o prípadnom disciplinárnom previnení sudkyne Mgr. A. (osobitne s ohľadom na ním v roku 2015 vybavovanú sťažnosť týkajúcu sa veci 14Co/242/2012, následné zaradenie veci do režimu sledovania predsedom krajského súdu, navrhovateľom v podaniach proklamované údajné dlhodobé riadne neplnenie si povinností stíhanou sudkyňou, resp. senátom 14Co všeobecne, a pod.). Nemožno akceptovať, že by sa navrhovateľ dozvedel, ako uvádza vo svojich podaniach, o disciplinárnom previnení sudkyne až z nálezu ÚS SR. Ústavný súd, ako poukazoval i obhajca stíhanej sudkyne, sa zaoberal otázkou prietahov z objektívneho hľadiska, nie z hľadiska subjektívnych okolností na strane samotnej sudkyne (viď najmä posledný odsek na str. 14 a prvý odsek na str. 15 nálezu ÚS SR

č.k. II. ÚS 762/2016 – 39 z 19.1.2017) a preto je nedôvodné tvrdenie navrhovateľa, že o príslušnom disciplinárnom previnení sa dozvedel až z doručeného nálezu ústavného súdu. Navyše nemožno akceptovať taký výklad, ktorý by mal za následok v zásade povinnosť vyčkávať na to, ako v tej-ktorej veci o prípadných priet'ahoch rozhodne ústavný súd. Navrhovateľ nie je viazaný v súvislosti s prípadným podaním návrhu na začatie disciplinárneho konania podmienkou predchádzajúceho rozhodnutia ústavného súdu. Konštatovanie priet'ahov ústavným súdom (osobitne k tomu viď opäť najmä výslovné znenie odôvodnenia v poslednom odseku na str. 14 a prvom odseku na str. 15 nálezu ÚS SR č.k. II. ÚS 762/2016 – 39 z 19.1.2017) taktiež nijako nezakladá povinnosť zmeny postoja navrhovateľa, ktorý už v minulosti, ako aj vo vyjadreniach adresovaných ústavnému súdu, poukazoval iba na objektívne príčiny priet'ahov. Rovnako uvedené nezakladá na strane navrhovateľa ani nejaký začiatok novej lehoty na podanie prípadného návrhu na začatie disciplinárneho konania. Pokiaľ navrhovateľ už vo vyššie uvedenom čase bol názoru, že nekonanie v dotknutej veci a spojené priet'ahy sú následkom zavinených subjektívnych okolností na strane sudkyne, bol nielen oprávnený, ale v zákonnej lehote povinný podať návrh na začatie disciplinárneho konania v príslušnej zákonnej lehote, bez čakania na rozhodnutie ÚS SR, ktoré tak či onak v otázke subjektívneho zavinenia nič neriešilo.

Napriek všetkému vyššie uvedenému bol návrh na začatie disciplinárneho stíhania v súvislosti s údajným disciplinárnym previnením sudkyne vo veci KS X vedenej pod sp. zn. 14Co/242/2012 podaný až 27.7.2017 a teda po uplynutí subjektívnej 6-mesačnej lehoty na strane navrhovateľa na jeho podanie (podľa disciplinárneho senátu plynúcej najneskôr od 24.8.2016 ako je uvedené vyššie) a preto disciplinárny senát v dotknutej časti zastavil disciplinárne stíhanie sudkyne podľa § 129 ods. 5 z dôvodov § 124 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z..

K výroku pod bodom II. tohto rozhodnutia:

Vo veci Krajského súdu X sp. zn. 14Co/655/2013 bol dňa 25.4.2017 vyhlásený rozsudok krajského súdu č.k. 14Co/655/2013 – 75. Posledný deň lehoty na jeho písomné vyhotovenie a odoslanie stranám tak v zmysle § 223 ods. 3 CSP bol 25.5.2017.

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných priet'ahov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných priet'ahov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017 išlo o ust. § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z.), závažným disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z., ak disciplinárny senát dôjde k záveru, že sa sudca disciplinárneho previnenia nedopustil alebo že mu nemožno disciplinárne previnenie preukázať, sudcu oslobodí.

Na základe vykonaného dokazovania dospel disciplinárny senát v tejto časti k záveru, že v tomto prípade sa sudkyňa disciplinárneho previnenia nedopustila, nakoľko v tejto časti jej nemožno pričítať ani čo i len nedbanlivostné zavinenie na tom, že vyššie uvedený rozsudok nebol vyhotovený v zákonom ustanovenej lehote a včas nebolo požiadané o predĺženie lehoty na jeho vyhotovenie a odoslanie. K tomuto záveru senát dospel na základe toho, že rozsudok bol vyhlásený 25.4.2017, pričom v dôsledku vyšetrenia 3.5.2017 (č.l. 72 spisu) bola dňom 4.5.2017 sudkyňa uznaná práceneschopnou, čo bolo Krajskému súdu X riadne preukázané predložením potvrdenia o dočasnej práceneschopnosti (č.l. 71 spisu). Ako vyplýva z potvrdenia ošetrojúcej lekárky (č.l. 72 spisu) došlo na strane sudkyne k akútnemu zhoršeniu zdravotného stavu a na základe toho a vyšetrenia 3.5.2017 (aj odborným lekárom – internistom) vyžadoval jej stav okamžitý kľudový režim. Práceneschopnosť sudkyne trvala ešte aj v posledný deň lehoty na vyhotovenie vyššie uvedeného rozsudku, t.j. 25.5.2017, následne dňa 26.5.2017 (piatok) a 29.5.2017 (pondelok) čerpala sudkyňa dovolenku a 30.5.2017 požiadala predsedu súdu o predĺženie lehoty na vyhotovenie dotknutého rozhodnutia, čomu predseda z dôvodov uvedených v príslušnom ním vydanom uznesení sp. zn. 14Co/655/2013 zo dňa 2.6.2017 nevyhovel. Dočasná práceneschopnosť je prekážkou v práci na strane sudcu (§ 60 ods. 1 zákona č. 385/2000 Z.z.). Vo vzťahu k tomuto skutku sa pritom nemožno stotožniť s argumentáciou navrhovateľa o zavinení sudkyne v otázke nevyhotovenia rozhodnutia v zákonnej lehote a nepožiadaní včas o predĺženie uvedenej lehoty. Je nepochybne správny názor navrhovateľa, že o prípadnom kladnom rozhodnutí o žiadosti o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozhodnutia možno v zásade rozhodnúť len do uplynutia samotnej zákonom určenej lehoty. Ako však aj sám navrhovateľ uvádza v uznesení, ktorým na dňa 30.5.2017 podanú žiadosť lehotu vo vyššie

uvedenej veci nepredĺzil, aj podľa disciplinárneho senátu bola v prípade práceneschopnosti v zásade povinná v tomto smere urobiť príslušné opatrenia nie sudkyňa, ale príslušná predsedníčka senátu 14Co. Predseda senátu podľa § 16 ods. 1, ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. riadi a organizuje činnosť senátu. Nemožno si predstaviť situáciu, že by žiadna z predsedov senátu 14Co, osobitne predsedníčka senátu určená rozvrhom práce na riadenie a organizovanie činnosti senátu (v jej prípadnej neprítomnosti nepochybne ďalší sudca s funkciou predsedu senátu) nemala vedomosť o práceneschopnosti sudkyne v rozhodnej dobe (ťažko si predstaviť, že by od 4.5.2017 do 25.5.2017 senát nemal mať žiadne vopred plánované spoločné úkony). Potom ale vyvstáva otázka prečo nebol odsledovaný stav vecí v senáte i čo sa týka vyhotovovania rozhodnutí, ktoré mala vyhotoviť práceneschopná členka senátu a prečo preukázateľne neboli v tomto smere prijaté opatrenia, na ktoré výslovne v uznesení z 2.6.2017 poukazuje v závere samotný navrhovateľ. Disciplinárne stíhaná sudkyňa poukazovala na závažnosť ochorenia, ktoré ju v tom čase postihlo (čo nebolo navrhovateľom nijako spochybňované) a teda pokiaľ sám navrhovateľ následne podanej žiadosti o predĺženie lehoty, v zásade ako podanej oneskorene (inak to ani v príslušnom rozhodnutí neodôvodnil), nevyhovel, a to výslovne poukazujúc na to, že *„povinnosť zabezpečiť vyhotovenie a odoslanie rozhodnutia v zákonnej lehote, prípadne možnosť včas požiadať o jej predĺženie, mala v prípade pracovnej neschopnosti členky senátu ako sudcu spravodajcu predsedníčka senátu zodpovedná za chod senátu, resp. pri jej neprítomnosti zastupujúca predsedníčka senátu“*, je za takej situácie nepochopiteľné následné kladenie nevyhotovenie rozhodnutia v zákonnej lehote a požiadanie o predĺženie lehoty až po uplynutí zákonnej 30-dňovej lehoty na vyhotovenie rozhodnutia za vinu práve Mgr. A. Áno, možno sudkyňa nezavolala predsedníčke senátu (ako sa jej to i pýtala zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní), na strane druhej však treba si položiť otázku či je primárne dôvodné trvať na tom, aby práceneschopný sudca doma dumal čo, kde, v akej veci treba riešiť telefonátmi do práce, alebo je v tomto smere rozumné vziať do úvahy, že za stavu práceneschopnosti člena senátu by mal v rámci organizácie a riadenia činnosti senátu možným nepriaznivým dôsledkom (aj vrátane možného nevyhotovenia rozhodnutia v zákonnej lehote) aktívnymi opatreniami predchádzať práve príslušný predseda senátu, ktorý o práceneschopnosti člena senátu nepochybne vedomosť mať musí. Disciplinárny senát sa priklonil k druhej alternatíve a z vyššie uvedených dôvodov sudkyňu v danej časti spod návrhu na začatie disciplinárneho konania podľa § 129 ods. 3 zákona č. 385/2000 Z.z. oslobodil majúc za to, že sa v tomto prípade disciplinárneho previnenia nedopustila.

Pre úplnosť ešte treba poznamenať, že aj v posledný deň lehoty na vyhotovenie vyššie uvedeného rozsudku práceneschopnosť sudkyne trvala, a teda ak by aj požiadala už 26.5.2017 o predĺženie lehoty, zrejme by to, vzhľadom na obsah uznesenia navrhovateľa z 2.6.2017, malo rovnaký výsledok ako keď to učinila 30.5.2017. Rovnako vzhľadom na to, že situáciu neriešil nik oprávnený od 4.5.2017 do 25.5.2017, nemožno podľa senátu sudkyňi ani zazlievať dôvod čerpania vopred plánovanej dovolenky dňa 26.5.2017 a dňa 29.5.2017 a s ohľadom na nijako nespochybnú vážnosť ochorenia ani to, že 5.6.2017 až 11.6.2017 absolvovala napriek nenapísanému rozhodnutiu aj plánovanú preventívnu rehabilitáciu. Príslušný rozsudok vyhotovila najneskôr 23.6.2017, nie v zmysle návrhu 28.6.2017, o čom svedčí i záznam na strane 9 vyhotovenia rozsudku podpísaného všetkými členmi senátu ako je v pripojenom zbernom spise. Teda z pohľadu disciplinárneho senátu urobila následne maximum pre to, aby vzniknutý stav bol čo najskôr napravený.

K výroku pod bodom III. tohto rozhodnutia:

Vo veci Krajského súdu X sp. zn. 14Co/537/2013 bol dňa 28.3.2017 vyhlásený rozsudok krajského súdu č.k. 14Co/537/2013 – 143. Posledný deň lehoty na jeho písomné vyhotovenie a odoslanie stranám konania tak v zásade v zmysle § 223 ods. 3 CSP bol 27.4.2017, pričom v danej lehote nebol rozsudok vyhotovený písomne a odoslaný stranám, ako ani v uvedenej lehote disciplinárne stíhaná sudkyňa neučinila žiaden úkon, v dôsledku ktorého by navrhovateľ ako predseda súdu mohol podľa § 223 ods. 3 CSP v príslušnom smere rozhodnúť inak, teda v zásade predĺžiť lehotu na písomné vyhotovenie a odoslanie rozsudku. Rozsudok vypracovala sudkyňa 23.6.2017 a na odoslanie bol vypravený 26.6.2017 (viď záznam na referáte pri koncepte rozsudku v pripojenom zbernom spise – z toho titulu senát v tomto smere opravil oproti návrhu znenie príslušnej skutkovej vety).

Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietáhov; vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Podľa § 116 ods. 2 písm. f) zákona č. 385/2000 Z.z. (v znení platnom a účinnom do 30.6.2017 išlo o ust. § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z.z.), závažným

disciplinárnym previnením je zavinené konanie sudcu, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní.

Podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., disciplinárnym previnením je zavinené nesplnenie alebo porušenie povinností sudcu.

Disciplinárny senát v tejto časti mal vykonaným dokazovaním preukázané nevykonanie zodpovedajúceho úkonu podľa § 223 ods. 3 CSP stíhanou sudkyňou, na čo v zásade nadväzuje porušenie povinností podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z.. V tomto prípade danú situáciu nebolo podľa výsledku dokazovania možné vyhodnotiť inak, ako disciplinárne previnenie, avšak podľa senátu ide vzhľadom na okolnosti, povahu porušenej povinnosti a v konečnom dôsledku čas, do ktorého došlo k náprave, „iba“ o disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z.. Sudkyňa v dobe od vyhlásenia rozsudku do posledného dňa vyššie uvedenej lehoty nepochybne vykonávala svoju funkciu, čo vyplýva i z obsahu jej výpovede a písomných podaní vo veci. Bolo poukazované na to, že v mesiaci apríl 2017 cítila už, že sa niečo deje, bývalo jej veľmi zle, resp. v zmysle písomných podaní neustále sa zhoršoval jej zdravotný stav od marca 2017. Ako však vyplýva už z vyššie uvedených skutočností, príslušné vyšetrenie, v dôsledku ktorého bola ihneď uznaná práceneschopnou, však absolvovala až 3.5.2017, teda do tej doby, keďže vykonávala funkciu v rozhodnom čase, pokiaľ registrovala čo sa týka jej zdravia zhoršovanie stavu, nepochybne mohla a mala vznikajúcu situáciu primerane tomu riešiť i vo vzťahu k lehote na vyhotovenie dotknutého rozhodnutia, avšak tak neurobila, pričom i s ohľadom na uvádzané skutočnosti mohla príslušný úkon smerujúci k predĺženiu lehoty na vyhotovenie rozsudku urobiť včas, za týchto okolností a zrejmého predpokladu nestihnúť lehoty na vyhotovenie rozsudku, aspoň v posledný deň danej lehoty. V danom prípade, jej v tomto smere neaktívnym konaním, došlo minimálne z nedbanlivosti k porušeniu príslušných povinností a dopusteniu sa tým uvedeného disciplinárneho previnenia, nakoľko týmto došlo v dôsledku jej nekonania k nezákonnému predĺženiu lehoty na písomné vyhotovenie rozhodnutia.

Z uvedených dôvodov disciplinárny senát Mgr. A. uznal v tejto časti vinnou z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., pričom na podklade všetkých dokazovaním zistených skutočností disciplinárny senát považoval za dostatočné za toto disciplinárne previnenie uloženie sankcie podľa § 117 ods. 1 písm. a) zákona č. 385/2000 Z.z., a to konkrétne napomenutia.

V tejto súvislosti disciplinárny senát prihliadol na osobu sudkyne a jej doposiaľ v zásade dlhoročný bezúhonný výkon funkcie. Je pravdou, že je vedené voči nej i iné disciplinárne konanie, kde pod č.k. 4Ds/4/2017-129 dňa 25.1.2018 bolo voči nej vydané rozhodnutie, toto však v čase rozhodovania v tejto veci stále nebolo právoplatné, vec je predložená odvolaciemu disciplinárnemu senátu (1Dso 2/2018), a preto disciplinárny senát v zmysle zásady prezumpcie nevinny nemohol na toto, síce vyhlásené ale nie právoplatné, rozhodnutie iného disciplinárneho senátu prihliadať ako na nejakú priťažujúcu okolnosť na strane sudkyne. Čo sa týka námietok navrhovateľa vo vzťahu k práci sudkyne, tak v konaní bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, z ktorého nemá disciplinárny senát preukázané prvotné námietky navrhovateľa týkajúce sa údajnej nižšej kvantity práce, či v rámci senátu alebo v porovnaní s inými senátmi príslušného súdu, práve naopak. Čo sa týka následných poukazov na kvalitatívnu stránku, osobitne na údajnú nesústredenosť, neefektívnosť a pod., v tomto smere navrhovateľ niečo síce tvrdil, ale súčasne nijako relevantne nepreukazoval a s ohľadom na predmet tejto veci disciplinárny senát nepovažoval, vzhľadom na rozsah samotného vykonaného dokazovania, za potrebné stavať sa do pozície revíznej či hodnotiacej komisie a vykonávať podrobnú analýzu obsahu, stavu a vybavovania agendy, a to aj s poukazom na skutočnosť, že zo žiadneho podania navrhovateľa v zásade nijako nevyplývalo to, že by nevyhotovovanie písomných rozhodnutí v lehotách bolo u Mgr. A. nadpriemerne, resp. často sa objavujúcim javom. Zároveň mal senát preukázané, že sudkyňa pôsobí v senáte, ktorého príslušná predsedníčka pravidelne upozorňovala vedenie súdu podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z.z., kde zo strany navrhovateľa sa senát v konaní nedočkal predloženia dokladov o relevantnom riešení oznamovaných skutočností.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti tak uloženie napomenutia zodpovedajúcim spôsobom, s ohľadom na povahu tu porušenej povinnosti sudkyne i objektívneho stavu v príslušnom senáte, či na KS X vo všeobecnosti, vyjadruje rozsah zodpovednosti sudkyne za opomenutím požiadania o predĺženie lehoty na vyhotovenie a odoslanie rozhodnutia spáchané disciplinárne previnenie.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa, keď sa rozhodnutie odvolateľovi doručilo. Odvolanie treba podať na disciplinárnom senáte. Včas podané odvolanie má odkladný účinok. Odvolanie môže podať a/ sudca, proti ktorému sa disciplinárne konanie vedie, b/ predseda

príslušného súdu, ktorý podal návrh na začatie disciplinárneho konania alebo ktorému vec postúpil orgán činný v trestnom konaní, c/ aj orgán, ktorý návrh podal.

V Bratislave, dňa 23. novembra 2018

JUDr. Erik Uhlár
predseda disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová